

[Svend Auken]

det, der er vores store problem, er, at i løbet af de sidste fire år er der sket en alvorlig forringelse af opsparringstilbøjeligheden herhjemme og en alvorlig forringelse af konkurrenceevnen, og at det er årsagen til, at betalingsbalanceunderskuddet er vokset så dramatisk, som det er.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg kan regne ud, at hr. Fogh Rasmussen efter Venstres mening holdt en særdeles god tale. Jeg bemærkede også, at han indkasserede en 10-øre hos formanden. Jeg vil tro, det er noget, der har passet Venstre. Men jeg går ud fra, at når hr. Fogh Rasmussen står og omtaler Venstre, er det den samlede regering, der må være enig i de synspunkter, hr. Fogh Rasmussen kom frem med her, eller er der noget, jeg har misforstået? Kører Venstre endnu en gang enegang med sine principper og sine ideer? For det, jeg opfattede, var en oplæsning af Venstres partiprogram og ikke den politik, som Venstre har været med til at gennemføre under den borgerlige regering. Det er så nemt at stå op og sige, hvordan man gerne vil have det, men når man så stemmer anderledes i folketingsalen, er det hyklerisk – som det plejer at være herinde.

Hr. Fogh Rasmussen kom langt omkring med en meget morsom historie om Socialdemokratiet, der havde været på en indkøbstur. Jamen når vi nu får partistøtten indført pr. 1. januar 1987, kan hr. Fogh Rasmussen også tage sådan en tur. (*Munterhed*).

Bortset fra det kom hr. Fogh Rasmussen også ind på samværet mellem forældre og børn. Jeg ved godt, at også Venstre på det punkt distancerer sig fra regeringen og skriver indlæg om, at man skal stilles lige, at man skal have et reelt valg. Hvad vil man? Vil man putte sit barn hen i – den daginstitution, der er dirigeret af BUPL – Børn Under Politisk Ledelse – eller vil man gå og passe dem derhjemme? Her siger hr. Fogh Rasmussen så, at Venstre står for, at man skal have et frit valg. Jamen hvad hører vi egentlig om det? Hører vi noget som helst konkret fra Venstre? Er det bare ordskvalder, som det plejer at være fra Venstres side?

Jeg kan ærlig talt godt forstå, at der er uro i regeringen, efter at jeg har hørt den tale, hr. Fogh Rasmussen her holdt. Så står hr. Fogh

Rasmussen og siger, at sort arbejde flourer, at grænsehandelen flourer. Jamen det er jo, fordi regeringspartierne har påført Danmark verdensrekord i skattetryk. Er det ikke gået op for økonomen hr. Fogh Rasmussen, at det er derfor, tingene ser ud, som de gør, og at folk prøver alle mulige midler til at slippe uden om dette elendige system, der er så elendigt, at Fremskridtspartiet har anmeldt skatteministeren til Menneskerettighedskommissionen, fordi det simpelt hen er ydmygende, at man ikke kan finde ud af sit eget skattekort.

(Kort bemærkning).

Dohrmann (FP):

Jo, Venstre har det med at køre friløb. Gennem hele sommeren har vi hørt Venstre og først og fremmest hr. Fogh Rasmussen sige, at vi skulle have en diferentieret moms. Man har tudet både landmændene og forbrugere ørerne fulde af, at vi nu skulle have billigere fødevarer. Men hvad sagde hr. Fogh Rasmussen samtidig? Jo, provenuet skulle sandelig være det samme, underforstået, at så var det nogle andre varegrupper, der skulle belægges med en højere moms.

Så står hr. Fogh Rasmussen her i dag og taler om grænsehandelen; den skal vi sandelig have noget gjort ved osv. Kan vi ikke her i dag få afklaret: hvilke varegrupper mener Venstre skal belægges med højere afgifter, når fødevareomsen skal sænkes?

(Kort bemærkning).

Anker Jørgensen (S):

Det er jo rigtigt, som det er sagt – og det er sagt af et par borgerlige politikere – at der tegner sig stadig tydeligere et alternativ til denne regering, og derfor snakker de borgerlige partier og deres ordførere så kolossalt meget om Socialdemokratiet og SF.

Det, der imidlertid må være meget afgørende, er for det første, at Socialdemokratiet ønsker at basere sin økonomiske politik, sin sociale genopretningspolitik, på en bred folkelig opbakning. Vi lægger ikke op til en snæver ensidighed som den, hr. Poul Schlüter-regeringen har gennemført. Vi ønsker konsekvent at gennemføre en politik, der, så vidt det overhovedet er muligt, søger at få et samarbejde i stand mellem det nye